

ZATURDAG 13 FEBRUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een toevallig regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Volgens de berichten men thans de bevestiging der tijding van de terugkeer der Turksche vloot, en de herstelling van *Mehemed-Ali* in het erfelijke bestuur over Egypte. De *Oestreichischer Beobachter* meldt: den 11den januari is de vloot van den Grooten Heer plegtig aan *Yaver-pacha* overgegeven, die zijne vice-admiraalsvlag aan boord van het Ottomannische admiraalschip *Mamuhdieh* heescht. De Turksche vloot begroette se met 21 kanonschoten, die daarop ook door de Egyptische schepen werden herhaald. Binnen weinig dagen zullen de Turksche schepen naar Marmorizza stevenen.

RUSLAND en POLEN.

Posen, 31 jan. Reizigers, die uit Warschau en Kaïisch komen, bevestigen, wel is waar, in het algemeen, de tijding dat er Russische troepen aan de westelijke grens van het koninkrijk zamengetrokken worden, doch geven huu aantal lang zoo hoog niet op als dit in buitenlandische bladen geschiedde. De zamentrekking van troepen in *Posen* heeft haren vermoedelijken grond daarin, dat er de verpleging der uit het zuiden terugkeerende regimenten gemakkelijker is dan in Midden-Rusland, waar de oogst, naar men weet, zeer mislukte. (K. Z.)

DENEMARKE.

Kopenhagen, 28 jan. De Deensche vloot, waarvoor nu een nieuw plan ontworpen is, bestaat voor het oogenblik uit 7 linesschepen, waarvan 5 van 84 stukken; 7 fregatten, van 48 tot 40 stukken; 4 korvetten, waarvan 1 van 24, 3 van 20 stukken; 5 brikken, waarvan 1 van 16, 4 van 12 stukken; 3 schoeners, waarvan 1 van 8, 2 van 6 stukken; en 3 kotters. Buitendien telt de roeiflottille 80 vaartuigen, namelijk 15 bom-kanon-sloepen, 24 bomjollen, 49 algemeene kanonsloepen, en twee op stapel staande kanonsloepen. (Pr. St. Z.)

ITALIE.

Volgens berigten uit Napels, van 25 januari, medegedeeld door *Galignani's Messenger*, had er in den nacht van den 22den eene groot instorting op den berg *Grugiano* bij *Castellamare* plaats gehad. 60 huizen waren in puin verkeerd, en ongeveer 100 menschen moeten er bij omgekomen zijn. Den volgenden morgen snelde de koning met de ministers van binnenlandsche zaken en politie naar het toneel van den ramp, en zond er onmiddellijk een bevel uit, om behulpzaam te zijn bij de opgraving der overledenen, die men reeds 23 lijken en 5 nog levende lieden uit het puin opgehaald. — Te Napels is de winter gewoone felle koude; alle heuvelen, inzonderheid de *Vesuvius* tot aan zijn krater, waren met sneeuw bedekt. De *Volturno* had de geheele vlakte van *Capua* overstroomd.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 7 febr. De politieke horizon die men reeds volkomen opgehelderd waande, verduistert zich van nieuws, of liever was inderdaad nog niet helder geworden. De pogingen der diplomatie om Frankrijk te bewegen dat het zijne afgezonderde houding aflegde en aan het behoud des vredes opzigt en ijverig medewerkte, zijn nog met geen gunstigen uitslag bekroond. Zoo gaan wij het voorjaar te gemoet, en het zal ons geene beslechting der hangende geschillen, maar ten hoogste den gewapende vrede brengen. Deze kan echter niet lang duren, oorlog of vrede, werkelijke vrede, voor een van beide moet spoedig worden beslist. De mi-

litare bondscommissie is voortdurend bijzonder werkzaam.

Munchen, 5 febr. Het laatste regeringsblad behelst een koninklijk besluit, volgens hetwelk de ligting tot aanvulling des legors den 13den februari beginnen en den 6den maart gesindigd zijn moet. (A. Z.)

Hamburg, 1 febr. Ook bij ons worden thans alle maatregelen genomen om het contingent en de reserve te completeren. De dienstplichtigen van 1819 zijn ter loting opgeroepen. (Karlsv. Z.)

PRUISSEN

Men schrijft uit Berlijn: De conferenciën van het tolcngres worden langdradig. Er was sprake van de aansluiting van Hannover, Brunswijk, Oldenburg en Mecklenburg aan het verbond, en men beraadslaagde lang over de voorwaarden, welke men in het algemeen voor de aspiranten vaststellen zou; maar de wederkerige vorderingen wijken zoo zeer af, dat er aan geene toetreding der genoemde staten meer te denken is. Daarentegen komen er thans verlerde onverwachte onderwerpen op het tapijt; zoo werd, in den laatsten tijd, de geheele handelvrijheid op den Rijn door de Rijn-oeverstaten in overweging genomen. (Köln. Z.)

Munster, 3 febr. Naar men uit goede bron verneemt, heeft de aartsbisschop van Keulen, vrijheer v. *Droste*, uit Berlijn aanschrijving gekregen, dat, ten gevolge der laatste uit Rome overgebrachte tijdingen, zijne zaak eene vreedzame en bevredigende beslechting nabij is, en hij zich vooreerst bereid mogt houden om binnen kort naar Keulen terug te keeren en voorloopig zijnen bisschopszetel aldaar te hernemen. Naar men verder verneemt, zou, nadat alzoo voor den vorm genoeg zou zijn geschied, zijne verheffing tot kardinaal en afreize naar Rome spoedig volgen. (Fr. J.)

ENGELAND.

Londen, 5 febr. Men spreekt bij voortdoring van de vermeerdering der zeemagt; men merkt onafgebroken scheepsuitrustingen in onze havens op.

— Nog altijd blijven onze betrekkingen met de Vereenigde Staten op geen voldoende voet. Behalve de bekende zaak van het grensgeschil doet zich thans nog eene zvarigheid tusschen beide regeringen op. Zekere *M'Leod* is door de Noord-Amerikanen in verzekerde bewaring genomen, uit hoofde hij in 1837, tijdens den Kanadaschen opstand, tot het verbradden van de stoomboot *Cardine* had bijgedragen. De Britsche gezant te Washington, de heer *Fox*, heeft dien gevangene, in vrij aloute bewoordingen, opgeëischt; de zaak is vervolgens in het congres ter sprake gekomen, en men weet nog niet, hoe die moeilijkheid uit den weg zal worden geruimd. — Deze omstandigheid, zoowel als de nog niet gunstige berigten omtrent de bankzaken in de Vereenigde Staten, hebben eene daling ter beurze van heden te weeg gebragt.

Hiertoe bragt ook bij de nog niet voordeelige stemming der gemoederen in Frankrijk, alwaar men volstrekt niet schijnt te willen gelooven aan de opregtheid der beslechting van het Oostersche vraagstuk, en zich voortdurend wapent.

— Het is eene hier vrij algemeene veronderstelling, dat het geschil in de Levant, door de onderwerping van *Mehemed-Ali* nu beslecht zijnde, de overeenkomst van 15 juli, als nu haar doel bereikt hebbende, even als de Spaansche quadrupleralliantie, vervallen is, en dat er dus nu geene bijzondere verbanden, tusschen de vier mogendheden, bestaat. Elke dezzer vier mogendheden is nu weder zoo goed alleen en op zich zelve, als Frankrijk gedurende het kort bestaan der overeenkomst van 15 juli geweest is, en er is dus voor het laatste

noemde geene reden van klagen over afzondering meer. Men mag dan nu verwachten, dat de vorige rustige staat van zaken, weldra in Europa terug zal keeren, te meer; daar er geene van die gewreesde gevolgen uit de overeenkomst van 15 juli zijn voortgevloeid, welke Frankrijk daaruit voorzien heeft, en welke als redenen zijn opgegeven, waarom die mogendheid dezelve zoo hoogelijk afgekeurd en kwalijk genomen heeft. Immers is er geen Russisch leger naar Konstantinopel opgetrokken, en heeft geene Russische vloot zich in de zaak gemengd; *Mehemed-Ali* is niet afgezet en het Turksche rijk is niet verdeeld; de overeenkomst heeft slechts gedaan datgene, waartoe zij bestemd was, dat is, zij heeft het gezag van den sultan hersteld, en het Turksche rijk vooreerst voor den ondergang beveiligd. Dit gedaan zijnde, is de alliantie van zelf ontbonden. Er bestaat dus geene reden meer, waarom Frankrijk zich langer gebelgd zoude toonen; en men twijfelt niet, of hetzelfde zal, vooral nu de wet tot versterking van Parijs bij de kamer der afgevaardigden doorgegaan is, zich weldra ontwapenen. Men vleit zich hiermede te meer, naardien men voor een groot gedeelte hier steeds van gevoelen geweest is, dat de gebelgdheid van Frankrijk, voor zoo veel de regering aangag, slechts geveinsd was, en alleen strekte om eene gelegenheid daar te stellen, tot doorzetting van het lang gewenschte versterkingsplan. De regering nu voldaan zijnde, zal het volk de vermeende grieten ook weldra vergeten. Zoo groot, schrijft men ons van Parijs, is de invloed des konings op de leden van de kamer der afgevaardigden, dat van alle degenen, die voor de versterkingen van de hoofdstad gestemd hebben, er geen twintig zijn, die van het nut en de noodzakelijkheid daarvan wezenlijk overtuigd zijn; zij hebben wat zwart was wit gestemd (in plaats van zwarte ballen witte in de vaas geworpen) om den koning genoeg te geven, en den heer *Thiers*, die immer met Z. M. in goede verstandhouding geweest is, weldra weder aan het bestuur te zien.

— Het hoogerhuis heeft gisteren, op voorstel van den minister graaf *Minto*, besloten, openlijk zijne goedkeuring en dankbaarheid uit te drukken, wegens het lofw aardig gedrag van admiraal *Stopford*, commodore *Napier*, admiraal *Bandeira*, en de officieren en manschappen onder hunne bevelen; gedurende den jongsten oorlog in Syrië.

Londen, 6 febr. In den kabinetsraad, gisteren doot H. M. gepresideerd, is besloten, dat de naam van prias *Albert* voortaan in de kerkelijke gebeden ingevoegd zal worden.

In het huis der lords is de hertog van *Wellington*, gisteren avond ten half zes ure, plotseling kwalijk geworden, zoodat hij de hulp van andere lords behoeft, om de vergadering te verlaten. Wij vernemen echter, dat de hertog zich heden morgen beter bevond. Het huis heeft slechts eene korte zitting gehad, waarin verder niets van belang voorgevallen is, dan de mededeeling van een nader verslag van de commissie tot regeling van de formaliteiten, bij het proces van lord *Cardigan* in acht te nemen.

In het huis der gemeenten heeft lord *John Russell* voorgesteld, om, even als in het hoogerhuis, door eene verklaring van goedkeuring en dankbaarheid, de helden te brengen, aan de afgevaardigden van admiraal *Stopford*, commodore *Napier*, admiraal *Bandeira*, en de officieren en manschappen onder hunne bevelen, gedurende den jongsten oorlog in Syrië. Het hoogerhuis heeft deze voorstel niet aangenomen.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 febr. Uit een rapport der administrateurs van den spoorweg van Straatsburg op Bazel blijkt, dat de 150 kilomètres, welke die ijzerbaan moet lang zijn, in den loop van 1841 voor de gemeenschap zullen geopend worden. De twee sectiën van Mülhausen op St. Louis en van Colmar op Bœfeld vervoeren reeds reizigers. Op geheel het overige der linie heerscht de ijverigste werkzaamheid, en een gedeelte derzelve wacht nog maar alleen op het leggen der rails.

— Thans kent men den naam der dame, die gearresteerd is geworden ten gevolge der beschuldiging tegen den gérant en hoofd-redacteur van *La France*. Het is de barones de la Genaudière; deze dame, zegt men, was sinds weinige dagen uit Londen aangekomen.

Parijs, 9 febr. De *Moniteur* bevat de volgende télégrafische dépêches:

Madrid, 1 febr.

De zaakgelastigde van Frankrijk aan den minister van buitenlandsche zaken.

De Douro-kwastie is beslecht. De senaat heeft de wet, nopens het reglement op de vaart der rivier, goedgekeurd. De koningin heeft het bekrachtigd.

Malta, 9 jan.

De consul van Frankrijk aan den minister van buitenlandsche zaken.

De Turksche vloot, door *Mehemed-Ali* teruggegeven, heeft Alexandrië verlaten. *Soliman-pacha* is te Caïro aangekomen, met eene leger-afdeeling van 8,000 man. *Ibrahim* naderde Gaza, waerwaarts men hem de stoomboot *de Nijl* heeft gezonden, om hem af te haalen.

— In den *Messager* leest men het volgende: Vele bladen noodigen het ministerie uit verklaringen te geven over de inhechteniseming van den gérant en den hoofd-redacteur van het dagblad *la France*. Het antwoord is eenvoudig, en allen, die ter goeder trouw zijn, hebben het reeds gegeven. De autoriteiten, belast met de instructie eener zaak, hebben geene rekenschap te geven van hunne motiven. Zij handelen uit kracht der wet; de wet, nu, magtig tot, en zelfs beveelt de inhechteniseming van personen, beschuldigd van valsheid.

— In de zitting van de kamer der pairs van gisteren heeft de markies de Brézé zijne interpellatiën aan het gouvernement voorgesteld nopens het tractaat met Buenos-Ayres. De minister van buitenlandsche zaken, antwoordende aan den heer de *Dreux Brézé*, deed opmerken, dat het tegenwoordig ministerie geheel vreemd is aan dat tractaat, en aan de daden, die tot hetzelfde hebben geleid. Echter, zeide hij, er zijn gedeelten van het bestuur des lands, die solidair van het eene ministerie op het andere overgaan, en vreemd blijven aan het verschil van staatkunde. De minister voegde er bij, dat de admiraal *Mackay* zich gehouden heeft binnen de perken zijner instructiën; dat hij wel heeft gedaan, voor Frankrijk verkrijgende voorwaarden, billijk in zich zelve en waardiger. Het tractaat moet dus worden geratificeerd.

— De *Malta Times* zegt, dat, zoodra de Egyptische troepen te Alexandrië zullen zijn aangekomen, men hen naar de provincie Sharkie zal zenden. De pacha wil een stelsel van militaire koloniën oprigten, in den geest van het Russische. Hij is voornemens de inwendige administratie te doen verbeteren. De conscriptiën zullen eene wijziging ondergaan, de handel zal vrijgegeven worden, en de belasting (*fordah*) zal worden afgeschaft. De heer *Mimaud*, Fransch ingenieur, zal belast worden met werkzaamheden in het belang van den landbouw. De ontbinding van de nationale garde heeft een goeden indruk te weeg gebracht.

— Men zegt, dat het ministerie donderdag aanstaande het ontwerp van wet betrekkelijk de fortificatiën van Parijs aan de kamer der pairs zal indienen.

— Het vertrek van de hertogen van *Nemours* en van *Amale* naar Africa schijnt in den loop der aanstaande maand te zijn vastgesteld.

— De *Courier Français* wil weten, dat de minister van financiën voornemens zou zijn zijne portefeuille neder te leggen.

— De verhooren van *Darmès* en der twee personen, als medeplichtig beschouwd aan de poging tot moord op 15 oktober, gedurende twee weken geschorst geweest, zijn vrijdag 11. weder voortgezet, en alles doet vermoeden, dat het hof der pairs zich weldra zal vereenigen om van deze zaak kennis te nemen. Men verzekert, dat, ter verkrijging der bekentissen van *Darmès*, die aanleiding hebben gegeven tot de menigvuldige onderzoekingen en arrestatiën, seder twee maanden gedaan, men hem het behoud van zijn leven beloofd heeft, welke ook het tegen hem te vallen vonnis zoude zijn.

SPANJE.

Madrid, 2 febr. De minister van financiën heeft aan de intendanten der provinciën eenen rondgaanden brief gerigt, waarbij het bestuur te kennen geeft, dat het zich genoodzaakt ziet, om, ten einde in de dringende behoeften van den staat te voorzien, eene buitengewone belasting van 15 millioen realen over de voornaamste steden van het koninkrijk uit te schrijven.

BELGIE.

Brussel, 9 febr. De openbare veiling van de etablissementen van den heer *John Cockerill* te Seraing en Luik, ten einde de massa te likwidieren, is tegen 10 maart aanstaande aangekondigd.

— Te Parijs is thans een congres van violisten; aldaar bevinden zich de heeren *Artot*, *de Bériot*, *Ernst*, *Haumann* en *Feuxtemps*. Opmerkwaaardig is het, dat vier dezer virtuozen Belgen van geboorte zijn.

Brussel, 10 febr. In de zitting der kamer van volksvertegenwoordigers van heden verlangde de heer *A. Bodenbach* van den minister te weten, hoedanig het galegen was met het door de dagbladen vermelde gerucht, dat het Belgische bankpapier in de staatskassen zoude worde aangenomen. Hij verlangt van den minister van financiën te weten of alle voorzorgen zijn genomen om te verhoeden, dat de staat immer worde benadeeld, en of de noodige maatregelen zijn getroffen dat de schatkist, voor het geval wanneer de bank tegen alle verwachting eene financiële catastrofe mogt ondervinden, geene verliezen kwam te lijden. De minister van financiën gaf aan de kamer de verzekering, dat, behalve het vertrouwen, hetwelk deze financiële instelling aan het gouvernement moest inboezemen, alle mogelijke maatregelen den staat vrijwaarden tegen elke gebeurlijkheid. Vervolgens nam de kamer het tusschen België en de Ottomaanische Porte gesloten handelstractaat aan. Hierna begon de beraadslaging over het amendement, hetwelk de pensioenen der ambassadeurs met die der ministers en die der zaakgelastigden met die der gouverneurs gelijk gesteld wil hebben.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 10 febr. Gisteren waren heeren commissarissen der Nederlandsche handelsmaatschappij, ten gevolge eener buitengewone bijeenroeping, vergaderd. In die bijeenkomst zijn de nieuwe voorstellen der regering aan de maatschappij voorgelegd. Dezelve hebben, zegt men, geene verdere provisie-vermindering ten doel, maar wel eene reductie van den door het gouvernement te betalen interest van het door de handelsmaatschappij aan hetzelfde voorgeschoten kapitaal, alsmede de afschaffing van alle berekening van *del credere* voor alle *a kontant* te verkoopen posten. (*Handelsblad.*)

's Gravenhage, 8 febr. Zijne Majesteit heeft bewiligd in de vergrooting van het kapitaal der Nederlandsche stoomboot-maatschappij te Rotterdam, met eene som van een millioen gulden, waardoor het thans zal zijn gebragt tot op drie millioen gulden, verdeeld in 6000 aandelen, elk van f 500.

— Zoo men verneemt heeft het Z. M. bepaald te bepalen, dat de hooge militaire betrekkingen, door hoogstedeszelfs zonen vervuld wordende, door dezelve voortaan zullen worden bekleed buiten bezwaar der schatkist.

(*Handelsblad.*)

's Gravenhage, 9 febr. In deze residentie is algemeen het gerucht in omloop, dat het 25jarig huwelijksfeest van H. H. M. M. den koning en de koningin, op den 21sten dezer invallende, te Amsterdam zal worden gevierd, en aldaar te dier gelegenheid een prachtig bal op het paleis zou worden gehouden.

— Binnen kort zal Z. M. aan Hoogstedeszelfs voorgenomene reis naar Rotterdam gevolg geven en achtervolgens de voornaamste plaatsen des rijks bezoeken.

— Gisteren avond heeft er bij Z. K. H. den prins van Oranje eene luisterrijke soirée plaats gehad, welke door H. H. M. M. den koning en de koningin, al de leden van het koninklijke gezin, de ministers, het corps diplomatiek, leden van den Raad van State en der Staten-Generaal en den aanzienlijkste der residentie is bijgewoond. De partij heeft laat geduurd.

— Naar men verzekert zullen er in den loop der tegenwoordige zitting van de Staten-Generaal, wier werkzaamheden met het begin der maand maart zullen worden hervat, ontwerpen van wet, nopens de gewichtige aangelegenheid van het onderwijs, aan dezelve worden aangeboden.

— Voor het provinciaal gerechtshof van Holland, kamer van criminele teregtzittingen, zal op den 11^{den} dezer worden behandeld de alhier ter stede zoo veel

gerucht makende zaak van 1°. *W. G. Fervloet*, oud 33 jaren, van beroep geëmployeerde bij de algemeene rekenkamer; 2°. *W. S. F. Fervloet*, oud 40 jaren, van beroep naaister; en 3°. *W. G. Fervloet*, oud 18 jaren, mede van beroep naaister, zijnde de tweede de zuster en de derde de nicht van den eersten beschuldigde.

Eerstgemelde wordt beschuldigd van valsheid in onderhandsch geschrift, alsmede in geschriften van koophandel, door het stellen van valsche naanteekeningen, het des bewust gebruik maken van dezelve, alsook van den nagemaakten stempel van een gezagvoerend persoon, en het door deze bedriegelijke middelen plagen van oplichting en bedrog en poging daartoe; en de tweede en derde van medeplichtigheid aan de misdaden van den eersten beschuldigde, door des bewust den dader daarvan te hebben bijgestaan in de bedrijven, die de misdaad voltooiden, en ten tweede, nog bovendien van valsheid in onderhandsche geschriften, door het stellen van valsche naanteekeningen. Ruim een vijftigtal getuigen zijn door den procureur-generaal geciteerd, om in dit proces te worden gehoord. Men berekent, dat hetzelfde het hof gedurende zes zittingen zal onledig houden. De advocaat-generaal *Piepers* zal de functiën van het openbaar ministerie waarmaken.

's Gravenhage, 10 febr. De *Staats-Courant* bevat het volgende: — Bij besluit van den 5^{den} dezer, n°. 93, heeft Z. M. de koning, met intrekking der bij besluit van den 11^{den} december jl. gedane benoeming van den heer *C. A. den Tex* tot gewoon hoogleeraar in de regtsgeleerde faculteit aan de hoogeschool te Utrecht als zoodanig benoemd den heer *G. W. Freede*, thans advocaat te Gorinchem.

— Zijne Exo. de minister van marine en koloniën heeft, dd. 8 dezer, ter kennisse van alle belanghebbers gebragt, dat, bij koninklijk besluit van den 26sten januari 11. n°. 119, onder anderen is bepaald, dat de hier te laude aanwezige gepensioneerde officieren van het leger in Oostindië, wanneer zij, bij het aangaan van een huwelijk, aan hunne echtgenooten of kinderen het deelgenootschap aan het weduwen- en wezenfonds der officieren van de landmagt in Oostindië wenschen te verzekeren, alsdan tot het aangaan van hunne voorgenomen huwelijken vooraf de toestemming moeten hebben verkregen van het ministerie van marine en koloniën, en dat wanneer een gepensioneerde officier, zonder zoodanige toestemming, een huwelijk aangaat, hij beschouwd zal worden van het deelgenootschap aan het bovengemeld fonds te hebben afgezien.

— De *Staats-Courant* bevat het volgende: — Bij besluit van Z. M. van den 4^{den} februari, n°. 101, is de administratie voor de nationale nijverheid opgeheven en ontbonden, en zijn omtrent de verdeling van de bij die administratie behandelde onderwerpen, zoo veel nodig, de navolgende bepalingen vastgesteld:

a. Aan het departement van binnenlandsche zaken is bij voortdoring opgedragen al, wat de handelberigten en commerciële negotiatiën, mitsgaders de daarmede in verband staande aanrakingen met de vreemde mogendheden aangaat, alsmede de huishoudelijke aangelegenheden van de consultaten in de Levant, waarvan de uitgaven tot hertoe bij de administratie voor de nationale nijverheid waren gebragt geworden;

b. Aan het departement van binnenlandsche zaken is opgedragen al hetgeen betreft den landbouw en de veeteelt, 's rijks vee-artsenijsschool en de daaraan verbonden inrigting tot veredeling der schapevrassen, de correspondentie met de commissiën van landbouw en de kamers van koophandel en fabrieken, de verzamelingen van modellen te Utrecht en 's Gravenhage, de tentoonstellingen van voorwerpen der inlandsche nijverheid, het technische gedeelte der nijverheid, de premiiën en het viseren der certificaten van oorsprong voor goederen, welke bestemd zijn naar Nederlandsch Indië.

c. Aan het departement van justitie de beoordeeling der vennootschappen;

d. Aan dat van financiën al wat tot het tarief der in- en uitgaande regten behoort, de Rijn-, Schelde en Maas-vaart, benevens de dienst der stoomleperen op de Waal.

Bij hetzelfde besluit is de heer mr. *J. T. Nesoher*, als administrateur voor de nationale nijverheid, eervol ontslagen en benoemd tot staatsraad in buitengewone dienst, en zijn de tegenwoordige ambtenaren dier administratie overgeplaatst, als volgt: de referendaris mr. *J. Bakker Korff*, de commissiën *P. J. Baonekamp* en *J. P. Scholten van Asohat*, alsmede de adjunct-commissiën *J. F. Schlosser*, *C. F. Koemans* en *J. A. H. Nesoher*, bij het departement van binnenlandsche zaken; zullende de heer *Bakker Korff*, dien onvermijg

derd, bij het departement van buitenlandsche zaken kunnen worden geëmployeerd in aangelegenheden van nijverheid, voor zoo ver hem daarvoor bij het departement van binnenlandsche zaken beschikbare tijd zal overblijven; bij het departement van financiën de adjunct-kommissies *Mensinga*.

— De betrekking van adviseur in zaken van werktuigkunde bij de administratie voor de nationale nijverheid is voorts afgeschapt, en de heer *G. M. Röntgen*, die thans deze betrekking vervulde, onder dankbetuiging voor zijne als zoodanig aan den lande bewezen diensten, eervol ontslagen.

Eigdelijk is nog bij hetzelfde besluit vastgesteld, dat de bepalingen daarvan met den 15den februari 1841 in werking zullen komen.

— Wij vernemen, dat het bestuur der gemeente Glinneken en Bavel door *Z. M.* is gemagtigd tot de heffing eener plaatselijke belasting op de honden.

— *Z. M.* heeft aan zekere *M. Dusart* en *M. Savolken*, wonende te Blerik, ieder eene gratificatie toegelegd, bij wijze van goedkeuring, ter zake van toegebragte redding uit de rivier de Maas, op den 4den augustus jl., aan den flankeur *H. van Maasdijk*, bevestigde tot de bezetting van Venlo.

— *Z. Exc.* de minister van financiën heeft bij eene dezer dagen genomen resolutie, op aanzoek van *Z. Exc.* den directeur-generaal van oorlog, de vroeger aan de postbeambten gegeven voorschriften, opzigtens het genot van vrijdom van briefporten door eenige militaire autoriteiten, in zoo verre gewijzigd, als ten gevolge der omlangs in de betrekking dier autoriteiten gemaakte veranderingen vereischt wordt.

— Het gerucht verspreidt zich, dat er veranderingen op handen zijn in het wapen der kavallerie. Men meent te weten, dat hetzelfde voortaan bestaan zal uit twee regimenten zware dragonders, twee regimenten ligte dragonders en twee regimenten lansiers. De bestaande twee regimenten kurassiers en het regiment huzaren zouden misschien worden gesupprimeerd. Tegen de helft der maand mei zullen, naar men verder meent, in het kamp van Rijen eenige exercitien plaats hebben. Eindelijk zegt men, dat de grenadiers en jagers bestemd zijn, bij afwisseling het garnizoen der hoofdstad uit te maken. (Avondbode.)

Rotterdam, 11 febr. Men verneemt dat de directie van den *Avondbode*, de uitgave van dat blad te Amsterdam niet langer kunnende voortzetten, besloten heeft dezelve alhier voort te zetten.

Groningen, 6 febr. Heden had alhier op de stadsgracht, tusschen de Sleutel- en Ebbingpoorten, de aangekondigde studenten-hardrijderij op schaatsen plaats waarbij 22 der beste rijders naar de nielgeloofde prijzen dongen. Nadat velen elkander meesterlijk den voorrang hadden betwist, werd de eerste prijs behaald door den heer *E. H. van Borssum Waalkes* en de tweede door deszelfs broeder *W. van Borssum Waalkes*, uit de provincie Friesland afkomstig. Niettegenstaande het weder, wegens den harden wind, minder gunstig was, en er zich alzo geen groot getal aanschouwers liet verwachten, zoo mochten de studenten zich echter ophangen, dat velen nogtans door hunne tegenwoordigheid hunne belangstelling in dit feest betoonden, hetwelk dan ook, ondanks den moedwil van eenige ruwe schippers gezellen, tot ieders genoegen in de meeste orde is afgelopen. (Gron. C.)

Groningen, 8 febr. Heden middag, ten half drie ure, ontvingen *H. Meeter* en *A. Riéks*, beide wonende te Groningen, wederom dagvaarding, door den deurwaarder *J. van der Voort*, om, op maandag den vijftienden februari eekomstende, des morgens ten tien ure te verschijnen voor den regier-commissaris *Gratema*; ten einde (nogmaals) gehoord te worden over de feiten en omstandigheden, ten hunnen laste, in een daarbij gevraagd bevel der raadkamer wijdloopiger omschreven.

ARNHEM, 12 februari.

Opmerkelijk is de benoeming van den heer *G. W. VERBEEDE* tot hoogleeraar in de rechtsgeleerdheid te Utrecht. De heer *VERBEEDE* behoort namelijk tot de constitutionele partij en heeft daarvan meer dan eens in zijne geschriften blijken gegeven. Het laatste hetwelk ons ter hand kwam, heette *Geschied- en Letterkundige Herinneringen*, verzameld door *Mr. G. W. VERBEEDE*, Advocaat te Gorinchem, 2de stukje, 1836. Wij gowaagden er van in ons nummer van 19 jan. 1837. — De benoeming van den heer *VERBEEDE* schijnt ons eene keus die altezins toewijding verdient; want wij meenen te mogen vertrouwen dat de jonge hoogleeraar in onafhankelijk en ijver niet zal willen achterblijven bij den verdienstelijken hoogleeraar van Leiden, den hooggeschatten heer *RONANCKE*.

Rechtswezen.

Provinciaal gerechtshof van Gelderland.

Zitting van 10 febr. 1841.

Het vonnis der arrondissements-regtbank te Arnhem in n°. 188 van den vorigen jaargang dezer courant opgenomen, waarbij de maatschappij ter begunstiging der volksvlijt bevoegd was verklaard, van al de nieuwelinge, geschuurde of ontgouwen landen in de provincie Gelderland tiend te vorderen, was in hooger beroep aan het oordeel van dit hof onderworpen. Op den 13den en 14den januarii. werden de pleidooijen in deze zaak gevoerd, en waren door *Mr. G. EVERTS* voor den appellant en *Mr. J. M. DE KEMPEMAER* voor de maatschappij van volksvlijt hoofdzakelijk dezelfde gronden ontwikkeld, welke ter eerster instantie waren bijgebragt en in het kort zij medegedeeld in n°. 186 dezer courant van 1840.

Heden heeft de procureur-generaal in deze zaak eene zeer uitvoerige conclusie genomen, waarin *Z. Ed. Gr. Achb.* de middelen van niet ontrankelijkheid, door den appellant opgeworpen, als ongefundeerd heeft bestreden; voorts het beweren des appellants, dat zijn *Exc.* de minister van financiën, als daartoe slechts bij koninklijk rescript na de afval van Belgie geroepen, onbevoegd zou zijn, de regten van de alnog te Brussel bestaande maatschappij van volksvlijt uit te oefenen, wederlegd; doch de meening des appellants gedeeld, dat bij de wet van 26 augustus 1822 aan Zijne Majesteit den koning alleen de tienden, destijds bestaande, waren afgestaan, en geenszins het regt om van de hei-, bosch-, wei- of broeklanden, welke na 1822 tot bouwland mogten worden aangelegd, tienden te vorderen; en dit regt alzo door Zijne Majesteit ook niet kan zijn overgedragen aan de meergenoemde maatschappij; — en mitsdien geconcludeerd dat het hof het vonnis der regtbank te Arnhem mogt vernietigen, en, op nieuw regtdoende, den appellant als nog toelaten de door hem gestelde daadzaken met getuigen te bewijzen, dat het kwestienste stuk land in 1822 woeste of zeer slechte weigronde was, en voor dien tijd, naar menschen geheugen, nimmer tiendbare vruchten heeft voortgebragt.

De uitspraak van het hof is op den 14den april bepaald.

Meugelwerk.

Borculo. — Krankzinnigen-gesticht.

Aan de Redactie.

Uit uw geacht dagblad verneem ik, dat de heer minister van binnenlandsche zaken inlichtingen zal inwinnen omtrent den al dan niet voordeelligen invloed, welken de koninklijke paardenstoeterij te Borculo, vooral betrekkelijk den landbouwer en paardenfokker, uitoefent? — Wanneer *Z. E.* de gevelen der gemeente-besturen hieromtrent raadpleegt en derzelver uitslag tot rigtsnoer neemt, — is de afschaffing dier kostbare inrigting aan geen twijfel meer onderhevig: en is het wel mogelijk het ras te veredelen, zoo lang de oppassing en voeding der paarden na hunne geboorte niet kan verbeterd worden, en zij tot hun vierde jaar op geene hoogere weiden dan de in onze provincie liggende, kunnen worden aangekocht?

Wanneer nu deze afschaffing plaats had, hetwelk wij van harte hopen, zou die inrigting dan niet met groot voordeel in een krankzinnigen-huis kunnen worden her-schapen, en wel op zulk eene groote schaal, dat hetzelfde dienstig wierd voor meerdere provinciën, ja voor het geheele rijk? — daardoor zou men meer heop kunnen voeden, om vele krankzinnigen als nuttige leden aan de maatschappij terug te geven, daar al wat tot hunne herstelling mogelijk is, kan worden aangewend, als muziek, dans, lichaams oefeningen, enz. en men aan eenige doctoren, welke voorloopig in andere landen, alwaar ter verzorging van krankzinnigen goede inrigtingen zijn, na op gouvernements-kosten, de daar gebruikelijke wijze van behandeling te hebben waargenomen, en dus met praktische kundigheden verrijkt, de behandeling dezer ongelukkigen met eenig gunstig vooruitzicht konde toevertrouwen. — En daar deze doctoren alle in het huis moesten wonen, waren zij in staat, dagelijks met oplettendheid de zieken waar te nemen, en konden zij elkander hunne opmerkingen mededeelen, — al hetwelk, uithoofde van de daartoe vereischte groote kosten, niet provinciaal kan worden daargesteld, en zal, mijns inziens, eene inrigting voor krankzinnigen op kleinere schaal aangelegd, nimmer geheel aan het oogmerk voldoen.

Heb ik den bal misgeslagen, zoo hoop ik, dat men mijne hier nedergeleide gedachten niet zal ten kwade duiden; — althans zij geen nut, althans zeker geen nimmerhand nadeel.

Lord Palmerston.

(Medegedeeld)

Ziehier eenige bijzonderheden aangaande lord PALMERSTON. Zijn geslachtsnaam is TEMPLE, hij is *Irish peer* (lord van Ierland) en moet ongeveer 53 jaar oud zijn.

Hij studeerde vrij goed te *Harrow school*, eene aristocratische universiteit, waar zich ten zelfden tijde ROBERT PEEL en lord BYRON bevonden, die hare beste leerlingen waren: de Engelsche dichter gewaagt van zijnetwee medescholieren in eene aantekening.

Lord PALMERSTON vond veel bijval in de wereld; de vrouwelijke bevalligheid van zijn veruft, zijn voorkomen, hetwelk, naar het zeggen, zeer aangenaam was, gaven er aanleiding toe dat de Engelschen hem oeffens noemden; de Engelschen namelijk zijn nog aan de mythologische vergelijkingen; lord WELLINGTON hebben zij dan ook als *ACHILLES* voorgesteld.

Toen ter tijde was er te Londen dagelijks een beroemd bal, het bal van *Almacks* genaamd, waar men de dames vond die het meest in de mode waren, lady COOPER, lady CASTLEREAGH, de prinses BIVENS, madame de FLEAQT. Lord PALMERSTON was de eerste Brit die te Londen durfde walsen, en op een bal van *Almacks* maakte de prinses LIEVEN zich medepligtig aan dit gewel, hetwelk aanvankelijk veel opzien baarde; maar de heil van *Almacks* overwon de bedenkingen der Engelsche wereld, hij liet al de dames naar de mode walsen, en lady COOPER zoo dikwijls dat hij eindigde met haar te trouwen.

Lady COOPER, eene weduw, bragt hem 12,000 pond sterling rente mede.

Zoo werd hij zwager van lord MELBOURNE, Aantankelijk, en in zijn hart neg, tory, was lord PALMERSTON gedurende den oorlog *Secretary of war* (secretaris van oorlog). *CANNING* bragt hem in het bestuur.

Bela.

Uit de papieren van eenen Russischen officier aan gene zijde van den Kaukasus.

(Uit het Russisch van *MICHAEL LERMONTOFF*, naar het Duitsch van *K. A. BARNHAGEN VON ENSE*)

(Fervolg van n°. 29.)

— Welnu — (hij stopte eene versche pijp, en begon te vertellen) — welnu, ziet gij, ik stond met de compagnie daar in de vesting aan gene zijde van den Terek — het is spoedig vijf jaar geleden. Eens in den herfst kwam er een transport met levensmiddelen; bij het transport was een officier, een jong mensch van ongeveer vijf en twintig jaar. Hij kwam in volle uniform bij mij, en meldde mij, dat hij bevel had bij mij in de vesting te blijven. Hij was zoo slank, zoo bleek, de monitoring stond hem zoo ongewoon, dat ik dadelijk vermoedde, dat hij eerst onlangs bij ons op den Kaukasus was gekomen. Gij zijt zekerlijk? vroeg ik hem, uit Rusland hierheen verplaatst? — Ja, mijnheer de kapitein, antwoordde hij. — Ik nam hem bij de hand en zeide: »Het doet mij veel genoegen, regt veel genoegen. Het zal er hier wel wat vervelen; maar intusschen zullen wij zeer vriendschappelijk leven. Welke dus maar zoo goed mij *MAXIM MAXIMITSCH* te noemen, en — zeg mij — waartoe die uniform? kom maar altijd met de mans bij mij. Men wees hem zijn kwartier, en sedert bleef hij in de vesting.

»Hoe heette hij?« vroeg ik aan *MAXIM MAXIMITSCH*. — Hij heette ... Maar wat belang hebt gij bij zijnen naam. Laten wij hem maar vooreerst *GRIGORI ALEXANDROWITSCH PETSCHORIN* noemen. Hij was een voortreffelijke jongen, dat kan ik u verzekeren; slechts een weinig zonderling. Bij voorbeeld in regen en wind, en hij den geheelen dag op de jacht, allen werden door hem en vermoed, — maar hij volstrekt niet. Hij zat hij, daarentegen in zijne kamer, en hij klapte hij verzekert dat hij kon heel veel. Hij weer zag ik toe, hij verschrikt en verbaasd. Soms kon men hem alleen op een wild. Hij was zeer zwaar, en dan kon hij uren lang geen woord spreken, en dat mis meende te sterrens, welke was een zeer zonderling, en moet hij lang bij u?« vroeg ik weder.

— Ja, wel een jaar. Nog heugt mij dit jaar zeer goed, hij baarde mij veel zorg en verdriet; maar daar wil ik nu niet aan denken. Waarlijk, vele menschen zijn, van de geboorte af, voorbestemd om vele buitengewone dingen te ondervinden.

»Buitengewone dingen!» riep ik met nieuwsgierigen ijver, terwijl ik hem these inschonk.

— Ik zal het u vertellen. Omstreeks zes wersten van de vesting woonde een vreedzame vorst. Zijn zoontje, een jongen van ongeveer vijftien jaren, was gewoon ons te bezoeken; iederen dag plagt hij te komen; dan om deze dan om gene reden, en ERIGORIE ALEXANDROWITSCH en ik vertroetelden hem geheel. Maar het was ook een flinke jongen; overal was hij geschikt voor, wat men maar wilde. In volen galop raapte hij zijne muts van den grond op, en schoot hij een geweer af. Een ding was niet aardig in hem: hij was vreeszelijk op het geld gezet. Eens beloofde ERIGORIE ALEXANDROWITSCH hem, uit gekheid, eenen ducaat, als hij den besten bok uit zijns vaders kudde wegstal; en wat meent gij? den volgenden nacht kwam hij er bij de horens mede aanslepen. Maar gebeurde het soms dat wij lust hadden hem voor het lapje te houden, dan liepen er bloedstrepen onder zijne oogen op, en terstond greep hij naar den dolk. »Ei, ASAMAT, gij zult er den kop nog eens bij kwijt raken,» zeide ik hem, »uw dulle drift wordt uw ongeluk.»

— Eens kwam de oude vorst zelf, om ons voor eene bruiloft te noodigen; hij huwde zijne oudste dochter uit, en wij waren gastvrienden. Gij weet, men kan zoo iets niet goed afslaan, ofschoon hij maar een Tartaar was. Wij gingen er heen. In het voorportaal vlogen ons eens menigte honden met hevig blaffen tegen. De vrouwen, zoodra zij ons zagen, verschoolen zich en zij, wier gezigt wij zien konden, waren lang geene schoonheden. »Ik had een veel beteren dunk van de Tscherkessinnen,» zeide mij ERIGORIE ALEXANDROWITSCH. Nog slechts een beetje geduld, hernam ik lagchende; en dacht er het mijne bij.

— Bij den vorst in de hut was reeds veel volk verzameld. Bij de Aziaten, weet gij, is het gebruik, allen die men ontmoet, en die voorbijgaan, ter bruiloft te noodigen. Zij ontvingen ons met alle eerbewijzingen, en bragten ons in de feestkamer. Ik vergat echter niet in stilte op te merken, waar zij onze paarden gelaten hadden, weet gij, voor onvoorzienige gebeurtenissen.

»Hoe vieren zij de bruiloften?» vroeg ik den kapitein.

— Zoo als gewoontlijk. Eerst leest de mulla huta iets uit den koran voor; dan geven zij geschenken aan het jonge paar en hunne bloedverwanten; zij eten, drinken busa, daarop begint de dshigitoffka, en altijd is er een smerige, maar slimme kerel op een wanstaltig, lam paard bij, die door zijne kromme sprongen en potsen het geëerde gezelschap vermaakt. Dan, als het donker wordt, begint, om op onze wijze te spreken, het bal. Een oude bedelaar hakkelt op een drie-snarig instrument, ... ik heb vergeten hoe het bij hen heet ... nu, op de wijze als onze balaleika. De meisjes en jonge lieden plaatsen zich in twee rijen tegenover elkander, klappen in de handen en zingen. Een meisje en een jongeling treden dan in het midden voor, en beginnen, afwisselend verzen zingende, op te zeggen wat hun innalt, en de overigen vallen in koor in. PERSCHONIK en ik zaten op de eereplaatsen, en eer wij er aan dachten trad, de jongste dochter van den gastheer voor dezen; een meisje van zestien jaren, en zong hem... hoe zal ik het noemen? ... eene soort van compliment toe.

»Maar herinnert gij u niet wat zij eigenlijk zong?»

— Ja wel, mij duukt ongeveer dit: »Schoon, men kan het wel zeggen, zijn onze dshigit-dansers, en hunne kaftanen zijn rijk met zilver omboord, maar de jonge Russische officier is schooner dan zij, en zijne tressen zijn van goud. Hij steekt boven hen als eene peppel uit; maar in onzen tuin is het hem niet beschoren te groeijen, te bloeijen.» PERSCHONIK stond op, boog zich tegen haar terwijl hij zijne hand aan voorhoofd en borst legde, en verzocht mij haar te antwoorden. Ik ken hare taal zeer goed, en vertolkte zijn antwoord.

— Toen zij zich weder van ons verwijderd had, fluissterde ik ERIGORIE ALEXANDROWITSCH in: »Wetna wat zegt gij? hoe vindt gij deze? — Bekoerlijk!» riep hij uit. Maar hoe heet zij?

»Zij heet BELA,» hernam ik.

— En zekerlijk, zij was schoon! rank en slank, zwarte oogen, als van eene berg-gems, zoo zagen ze iemand diep in de ziel.

PERSCHONIK, geheel in gedachten verzonken, wendde de oogen niet van haar af, en meermalen blikte zij steels-

gewijze onder de donkere wenkbrauwen naar hem heen. Maar PERSCHONIK smaakte niet alléén het genoegen, de bevallige vorstin aan te zien; uit den hoek der kamer blikten twee andere oogen op haar, onbewegelijk, vurig. Ik zag ze scherp aan, en herkende mijnen ouden bekenden KASSITSCH. Hij was, moet gij weten, noch zóó, dat hij voor vreedzaam kon doorgaan, noch zóó, dat hij bepaald vijandig kon genoemd worden. Menige verdenking viel op hem, ofschoon men hem geene eene kwade streek bepaaldelijk kon voorwerpen. Het gebeurde dikwijls, dat hij bij ons met schapen op de vesting kwam, en ze goedkoop aanbod, maar hij wilde zich nooit laten afdingen; wat hij dadelijk eischte, dat moest men geven. — hij had zich liever laten vermoorden, dan een minderen prijs genomen. Men gaf hem na, dat hij een liefhebber was om, aan gene zijde van den Kuban, met de Abreken om te zverven, en, om de waarheid te zeggen, zijn uiterlijk was geheel dat eens roovers: wat klein, droog, breedgeschouderd... Maar wat was hij slim! o slim was gij als de drommel. Zijn Tartaarsche rok, beschmet genoemd, was altijd verscheurd, met lappen bedekt, maar zijn geweer met zilver ingelegd. En zijn paard, dat was beroemd in de geheele Kabarda, — en zeker een beter paard dan dit is niet denkbaar. Niet te vergeefs benydden het hem alle roofruiters, en meer dan eens beproefden zij het hem af te stelen, maar het gelukte nooit. Alsof ik het nu voor mij zag, zoo duidelijk staat mij dat paard voor: zwart als pik, de pooten — slank en stovig, en de oogen niet slechter dan die van BELA; en welke kracht! wel vijftig wersten legde het in volen ren af; en gedresseerd! — als een hond liep het zijnen meester na, zelfs zijne stem kende het! Het gebeurde dikwijls dat hij het niet eens vast bond. Waarachtig, een regt rooverspaard!...

(Vervolg hierna.)

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem roepen bij deze de binnen deze stad en gemeente wonende verlosangiers der nationale militie (voor zoo verre zij van kleedingstukken voorzien zijn) op, om zich op maandag den 15den dezer maand, des morgens 9 uur, gekleed in hunne uniform en voorzien van alle verdere kleeding- en equipment stukken en zakken, bij het vertrek van het korps medegegeven, benevens van het attest n^o. H. H., voor het raadhuis alhier te bevinden, ten einde te worden gelapecteerd.

Vvordende dezelve bij deze herinnerd, dat in geen geval dezerzijds vrijstelling van de inspectie zal gegeven worden en dat bij wettige verhindering, van ziekte als anderzins, daarvan behoorlijk gelegaliseerde bewijzen, daags voor de inspectie, aan het raadhuis zullen moeten bezorgd worden.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse binnen deze stad gebruikelijk.

Arnhem, den 10den februari 1841.

Advertentiën.

+++ Op den Huize *Larstein*, te *Velp*, zal men, ten overstaan van den Notaris *ROSENTHAL* aldaar, op den 15 Februarij 1841, des morgens ten 9 ure, publiek verkoopen:

Wel onderhouden **MEUBELN** en **HUISRAAD**, waaronder **PERSIAANSCH** **TAPIJTEN** en **YLOEKKLEDEN**, **BEDDEN**, **MANGEL**, **VUURHAARDEN**, enz. — Voorts drie **PAARDEN**, waaronder eene **VEULENDRA** **GEND**, voorts een **EZEL** met een **KARRETJE**; — Wijders verschillend **HOREN**, **VEE**, onderscheidene **RIJTOIGEN**, **WAGENS**, **KARREN**, **PLOEGEN**, **EEDEN**, **MELK** en **BOUWGEREEDSCHAPPEN**, **BROEIBAKKEN** en **TUIGEN**. — Alles Vrijdag te voren van 12 tot 3 ure te zien.

+++ Is de dispositie des ministers van de hervormde eredienst, 6 januari j. n°. 4, niet willekeurig? Is Z. Exc. bevoegd joodsche Gemeenten lasten op te leggen? Behoort het begraven van Israëlitische militairen niet tot het koninklijk speciaal besluit van 23 februari 1832 n°. 105, en tot de attributen der *armbesturen*, *wijl begraven bedeeien* is, en die besturen *kerkelijke arrondissementen* trekken? Ieder kerkbestuur zou dus onverplicht zijn, die imperieuse ministeriële beschikking en andere van dien aard, te *eerbiedigen* of *na te leven*!! De deliberatie der hoofdcommissie verord. G. L. is zeer belangrijk.

+++ Ten verzoeken van *ANNA VAN GALEN*, zonder beroep, wonende te *Arnhem*, ten deze geadmitteerd om kosteloos te procederen, is bij vonnis der Arrondissement's-Regtbank te *Arnhem* dd 8. Februarij 1841, behoorlijk geregistreerd, de persoon van *W. OUTERKLAASSEN*, Kleedermaker te *Arnhem* woonachtig, wegens krankzinnigheid onder Curatele gesteld.

Arnhem, den 11den Februarij 1841.

F. BÖHTLINGK,
Procureur.

STADS SCHOUWBURG.

Buitengewone Voorstelling
TEN VOORDEELE
DER
HULPBEHOEVENDEN
DEZER STAD.
Op Dingsdag den 16den Februarij 1841,
VADER EN DOCHTER

DE GEVOLGEN VAN EEN ENKELEN MISSTAP.
Beroemd Tooneelspel in drie Bedrijven door
Mr. J. C. HÖRIG.

GEVOLGD DOOR.

HET WISSELBREGT

De Kus aan Toonder.

Blijspel met Zang in een Bedrijf.

AANVANG TEN ZES URE.

Marktprizen.

Arnhem, 12 februari 1841.

Oude Weit van f 0,00 tot f 00,00; Nieuwe Weit van f 7,70 tot f 9,30; Rogge van f 5,40 tot f 5,60; Boekweit f 5,20 tot f 6,00; Garst van f 4,40 tot f 4,80; Friessche Haver van f 0,00 tot f 0,00; Voerhaver van f 2,50 tot f 3,00; Witte Boonen van f 0,00 tot f 0,00; Paardeboonen van f 5,50 tot f 6,00; Graauwe Erwt van f 0,00 tot f 0,00; Groene Erwt van f 7,25 tot f 9,35; Gele Erwt van f 0,00 tot f 0,00; Koolzaad van f 00,00 tot f 0,00; Avelzaad van f 0,00 tot f 0,00; Klaverzaad van f 00,00 tot f 00,00; Aardappelen van f 1,40 tot f 2,40; Boter van f 0,62 tot f 0,72 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 Feb. 3 El 2 Palm 2 Duim; gew. 7 Duim; gev. 0 D.
Den 12 Feb. 3 El 3 Palm 8 Duim; gew. 16 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 45 en
DONDERDAG 11 FEBRUARI.			
NERREL., VVerk. Schuld a 2½ pCt.	49½	49½	49½
Dito Dito . . . 5	97½	97½	97½
Uitgestelde Schuld . . .			
Kansbiljetten f	21½		
Amortisatie-Syndicaat. a 4½ pCt.	86½	86½	
Dito Dito . . . 3½			
Handelmaatschappij . . . 4½	159½	160	159½
Nieuwe Dito . . . 4½			
Nieuwe Dito 1837 . . . 4½			
Oostindische Leening . . . 5	94½		
Spoorweg Haarlem . . .			
Aand. Rijn-Spoorweg . . . 4½			
FRANKE. Inschrjv. G B . . . 3	75½		
SPANSE. Leening Ardoins . . . 5	2½	22	21½
Dito onbep. stukk. . . 5			
Passive			
Deferred			
Fransche Uitgestelde . . .			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . . 3			
RUSL. H. & C. 1798, 1816 . . . 5	104½	104½	
Dito 1828, 1829 . . . 5	104½		
Dito 1831, 1833 . . . 5	97½		
Oblig. bij Hope . . . 4	87½		
Oblig. te Londen . . . 5			
Dito te Hamburg . . . 5			
Inschrjving in Assigo . . . 6			
Certific. van dito . . . 6			
POLSK. Aandael. a f 500 . . . f			
Dito a f 300 . . .			
OOSTER. Aand. a f 100 . . . f			
Dito a f 250			
Metallic 5	103½		
Dito 3			
Dito 2½	54½		
BRAZILSK. Dito dito . . . 5	74	75½	

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.